

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. V.**, zastoupený JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem Jankovcova 1518/2, Praha 7, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2016, č. j. 18014/16/5200-10421-702407, č. j. 18015/16/5200-10421-702407 a č. j. 18016/16/5200-10421-702407, a ze dne 2. 2. 2017, č. j. 3191/17/5200-10423-708571, č. j. 3206/17/5200-10423-708571 a č. j. 3223/17/5200-10423-708571, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 3. 2018, č. j. 48 Af 22/2016 – 105,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se u k l á d á** zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze shora označeným rozsudkem (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení tří v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2016, týkajících se daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2007, 2008 a 2009, a tří v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, týkajících se povinnosti uhradit úroky z prodlení vzniklé v důsledku prodlení žalobce se zaplacením daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2007, 2008 a 2009 (dále jen „napadená rozhodnutí“).

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje tím, že v současné situaci je s ohledem na jeho finanční a majetkové poměry mimo jeho možnosti uhradit předmětnou daňovou povinnost, která přesahuje částku jeden a půl milionu korun. Stěžovatel řádně doložil, že pobírá starobní důchod ve výši 11 950 Kč měsíčně a uvedl, že má přerušené živnostenské oprávnění, a nemá tedy příjem z výkonu živnosti. Dále uvádí, že správce daně neoprávněně a v rozporu s přiznaným odkladným účinkem a za situace zrušení podkladového rozhodnutí v související věci doměření daně z přidané hodnoty odčerpal z bankovního účtu stěžovatele finanční prostředky ve výši přes tři miliony korun. Stěžovatel rovněž upozorňuje na to, že jeho nemovitosti, ve kterých

s rodinou žije, jsou zajištěny zástavním právem vydaným správcem daně. Zástavní právo tak dle stěžovatele poskytuje dostatečnou záruku, že v případě potvrzení napadených rozhodnutí budou pohledávky správce daně uhrazeny.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že návrh nepovažuje za opodstatněný, neboť zde nejsou žádné mimořádné důvody pro jeho přiznání.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná z www.nssoud.cz).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 – 50). Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] V posuzovaném případě byly splněny obě uvedené podmínky a Nejvyšší správní soud tak shledal návrh důvodným. Výkon rozhodnutí by mohl podstatným způsobem zasáhnout finanční situaci stěžovatele, a tím mu způsobit nenahraditelnou újmu. Nejvyšší správní soud neshledal žádné okolnosti, které by s přiznáním odkladného účinku spojovaly dotčení práv třetích osob nebo rozpor s veřejným zájmem. Žalovaný na žádné takové okolnosti ve svém vyjádření neupozornil. Nadto, je třeba upozornit, že odkladný účinek byl již přiznán i v řízení před krajským soudem, suspenzivní účinek je proto zachován.

[8] Nejvyšší správní soud tedy přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Do skončení řízení o kasační stížnosti se proto pozastavují účinky napadeného rozsudku, jímž došlo k zamítnutí stěžovatelovy žaloby a zejména k pozastavení účinků napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

[9] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[10] Vzhledem k tomu, že právní mocí rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku

pokračování

dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020313118**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Afs 131/2018

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓